

Ves pripraven je ta kraj za toplice: 1. je tako blizu Ljubljane, 2. v prijazni dolini za prijatle hribov in gorá, 3. pri cesti, 4. dvé gostivnici ste na Potoci za postrežbo, 5. mestujan se naveliča mestnega zraka, in se na deželi v sredi tako čiste sape na novo oživí, ker tukej ni kakor pri Ljubljani navadne jesenske megle, ne mrazence pozimi.

Naj se torej kak premožin gospod, domoljubin, serčin mož sém podá, naj ogleda in spráša, morebiti mu ne bo žal truda, in bo več dobička shajalo, kakor bi ob prvi misli se mu dozdevalo. Že toliko časa tóče ta gorak vir, in ni k drugemu pridu, kakor da ženske ložje pozimi v ti vodi peró. Gotovo je božja previdnost ga sém postavila, da bi se toplice za bližnje in daljne ljudi, morebiti tudi za bolnike napravile, in nam izpeljavo tega dela izročila.

L. D.

Spod Ljubljane 19. sept. A—š. Kako so se letos čbele na Krajskem obnesle, nam še nihče ni nanznanil. Iz našega kraja, in tako slišimo tudi od vsih strani, so letos čbele tako dobre, da že veliko veliko lét ne tako. Panjovi niso le bogati, temuč tudi sterd (med) je tako žlahna, da ne more boljši biti; čbelarji jo primerjajo po dobroti z vinom 1834. leta. In res je taka. Ker je bilo takrat, ko so čbele brale, vreme skoz in skoz suho, je ponočna rósá zgol edina vlaga bila ajdnemu cvetju. Kar so tedaj letos neizrečeno pridne čbelice nabrale, je čista sladčica. Čbelarji v naši okolici so ji ceno postavili na 14 fl. cent, tedaj funt enmalo čez 8 kraje. in pol. Škoda le je, da že ene leta sém je čbelarjem veliko veliko čbel pod zlo šlo, da tedaj nekteri niso letos ne panjica imeli. Ta okoljšina je kriva, da pridelk medú sploh ne bo tako obilen, kakor bi scer bil, ako bi bilo dosti čbel bilo. Kar jih je pa bilo, so nabrale veliko veliko prežlahnega medú. Veselimo se dobrih medenih potie!

Novičar iz mnogih krajev.

15. dan t. m. se je presv. cesar podal v tabor Olomuški; 20. pride spet na Dunaj nazaj ogledat najdeno ogersko krono, po tem gré spet v Olomuc, kamor 23. t. m. pride rusovski car; 25. t. m. se začne veliki manevr. Od ogerske krone, katero je v letu 1849 po zartertem puntu Košut na begu sabo vzel, in ker je nimo-gel na Turško spraviti, jo na samotnem kraju zakopati dal, se je zdaj zvedilo, da jo je cesarski major-auditor Karger pičlo uro zunaj stare Oršave pod Alionovo goro blizo vlaške ceste poltretji čevelj globoko pod zemljo v železni skriniči z vsimi družimi znamnji malega Šmarna dan zakopano našel. Po dopisu Kollarjevemu zlata krona z žlahnimi kamni in biseri vred, katerih je 442, vaga 9 márk in 6 lotov. — Cesarski patent veleva, da od 1. majnika leta 1854 imata po celem Ogorskem, v serbski Vojvodini in temeškem banatu estrajsko vedro in estrajski vagán edini veljavni meri biti; kdor bo od tistega časa naprej z drugo mero meril, mu bo mera vzeta, drugikrat bo kaznovan od 1 do 25 fl. — C. k. ministerstvo pravosodja je dovolilo, da se v preiskavnih

in s smolo zakaniiti, da nič gaznih delov ne izhlapi, ako so kteri v nji. Bomo skusili moža dobiti, ki bo preiskal to vodo, ktera po svoji toploti že zdravilno moč obeta. Pervo je pa ta kemijska preskušnja. Blizo Belaka na Koroškem so tudi pred nekimi leti na vodo zadéli zlo enake toplote, — napravili so toplice, ktere smo v letu 1848 se memo peljaje še ne izdelane ogledovali; — letos je bilo že veliko bolnikov tam. Ne opešajte tedaj gospod v hvalevredni prizadevi, da z gosp. Bek-om doženeta to reč do konca. Kar mi zamoremo, Vama bodemo radi pomagali, da zvemo: kako in kaj je s to vodo. Prijazna Tuhinska dolina je scer vsa pripravna za prijetne toplice. Vred.

zapretjih in v ječah zapertim smejo primerne bukve brati dajati. — Po časnikih gré novica, da je nek nova srenjska (županijska) postava že poterjena (?); odbornike srenjskega (občinskega ali županijskega) svetovavstva si bo srenja ali občina sama volila; župana na Dunaji bo volil cesar sam, v poglavnih mestih družih ga bo volil deželni poglavar, po deželi bojo župane volili kresijski predstojniki; kakor nekđaj pridejo županijski vradniki spet pod občuvanje cesarske oblasti, in v važniših zadevah se bojo sklepi županij v poterjenje predlagali predstavljeni cesarski vradni. — Nabira doneskov za novo Dunajsko cerkev je znesla do konca augusta 1 milion in 153.721 fl. 29¹/₂ kr. — V laških Tirolih se je tergatev že začela 15. dan t. m., čeravno grojzdje še ni popolnoma zrelo bilo, ker so se vinorejci bali, da bi po več dni terpečem dežji gnjilina grojzdja se preveč ne razširila. — Na Francoskem je veliko grojzdne bolezni; neki ondašnji vinorejci priporočá terte na tla pokladati, ker po njegovih skušnjah to pomaga zoper tertjo bolezin. — Spet je zvezdogleđ Bruhns v Berlinu novo precej svitlo repato zvezdo najdel v zvezdju risa. Dosihmal je mi še nismo vidili. — O turško-rusovskem razpertji se te dni nič družega zvedlo ni, kakor da se od obéh strani zmiraj veči armada na noge spravlja. Staroturška stranka komaj vojske čaka; nabila je unidan po več krajih Carigrada pozive v vojsko, katerih eden se takole glasi: „Mogočni padišah! tvoje ljudstvo je pripravljeno z orožjem braniti pravice svoje; ako si svojih očetov in turškega trona vredin, primi za meč in pelji nas v vojsko, — če nečeš, stopi s trona in naredi prostor bolj vrednemu“. Sliši se, da zedinjene vladarstva izdelujejo nov pomirivni predlog, kterega bo turška vlada mogla poterditi.

Čudna smert tatú.

(Svobodno po nemškem.)

Dolgo lét je po soseski Smuk sosede osmukaval. In pogosto pogrešvali Gospodarji, gospodinje So iz kašt. iz dil in hramov Mnogotero reč.

Zdavnaj pa že tud sosedom Čudna se ta reč dozdeva: Da tragljivi Smuk skor vsak dan Oštarije obiskuje. In doma, kot eni pravjo. Tudi dobro žrè.

„Kader jabka dozorela Pade sama berž z drevesa“. — Slišal Smuk, da pri župani Tolsto svinjo so zaklali, In skušnjava strašno mika Do koline ga.

V černi tmi zdej leze — plazi Smuk čez zid, in na dvoriši Iz mesnice nezaperte Svinjo s klinov tiho sname; Sultanu, ki začne lajat', Pa klobase dá.

Zadnji nogi svinji zveže, In da lože čez zidovje, Z mastno butaro bi splezal, Svinji med nogé še vtakne Svojo glavo, in naloži Stuparamo jo.

S trudom verh zidú dospiha Za seboj svinjo vlečivši. Ko pa unkraj se spustiti Hoče Smuk, mu noga zderkne Ino tat med svislím svinje Ovisi za vrat.

Župan čudi se, ko najde Na zidu svinjo visečo: Al joj! groza ga prepade Ko še unkraj stene najde Za nogé presice visit' Smuka mertvega.

J. H.

Naznanje.

Kakor za kovače in druge učence živinorejstva in živinozdravnístva, se bo tudi za učence kmetijskih šol, ki stopijo v prvo leto, v Ljubljani v učilnici podkovstva in živinozdravnístva na Poljanah prihodnje šolsko leto 3. dan oktobra (kozoperska) začelo.

Kdor ima tedaj v to šolo priti, naj pride kmalo po sv. Mihelu.

Glavni odbor c. k. kmetijske družbe v Ljubljani 15. septembra 1853.